

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
ע"פ 8114-09-15 מדינת ישראל 07 דצמבר 2015

1
2
3

לפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט

המעורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

נוכחים:

המעורר וב"כ עו"ד משה אלון
ב"כ המשיבה - עו"ד דפנה יבין
מעורר 1 - נאשם

פרוטוקול

עו"ד אלון: מדובר בערעור שבעיקרו נסוב סביב הכרעת הדין של כב' השופט בארי בעניינו של המעורר, כאשר אם נסכם זאת בכותרת אחת, זה האם באמת היו סימני חבלה על אותו קטין אם לאו. אנו טוענים שהספק הסביר לגבי הסימנים מתקיים אם לא למעלה מכך. ברגע שלא הוכח יסוד של חבלה אין פה עבירה של תקיפת קטין. בענין הזה אני סבור שלא ניתן לחלוק. עצם השימוש בכח בעת תפיסת הקטין, שהוא שימוש בכח כדין שמוסמך לעשותו מי שעובד כפקח בסניף משולב, על כך גם אין לנו מחלוקת. לגבי סטירה ונגיחה מכוונת, ההכחשה היא חד משמעית. אנחנו טוענים שכן היתה תפיסה של אותו קטין במסגרת סמכויותיו של המעורר כפקח שיטור משולב. המעורר היה עם שוטרת שהעידה ובית משפט קמא התעלם לחלוטין מעדותה. אני טוען שדווקא השוטרת שהיתה עדת התביעה והיתה מי שראתה את אותו אירוע באופן בלתי אמצעי ואת אותו קטין, שאומרת שלא היו שום סימני חבלה, בית משפט קמא צריך היה להתייחס לכך. לאחר מכן היתה תעודה רפואית שגם בה לא צוינו סימני חבלה. היה חוקר שגבה את עדותו של הקטין וגם הוא לא מציין סימני חבלה. הקטין כשלעצמו בזמן אמת לא מציין סימני חבלה. דודו של אותו קטין שמגיע לא מציין סימני חבלה ולא נוצלם סימני חבלה. גם אמו של הקטין לא מציינת סימני חבלה. לפתע פתאום כמה ימים לאחר אותו אירוע מופיעים להם אותם סימנים. אנחנו טוענים שלגבי הסימנים האלה קיים לכל הפחות ספק סביר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

07 דצמבר 2015

ע"פ 8114-09-15 מדינת ישראל

- 1 לגבי אותו סרטון וידאו שלמעשה הוגש לבית משפט קמא, בית משפט קמא כתב שתינתן לכך
2 התייחסות בהכרעת הדין ולא ניתנה כל התייחסות. אותה קלטת ראשיתה היתה קטועה וסופה קטוע
3 ולא ניתן להבין באיזה קונוטציה נאמרו הדברים, שלא לדבר שהטענה הטרזית שהעליתי באותו ענין
4 היתה שמדובר בחקירה שלא כדין. אותו בוחבוט שהוא דודו של אותו מתלונן חקר את המערער
5 במסגרת סמכותו כשוטר ואפילו הועמד על כך לדין משמעתי ובית משפט קמא התעלם מכך לחלוטין,
6 למרות שהעליתי את הטענה הזאת בזמן אמת. אני הייתי מצפה שתהיה איזושהי התייחסות בכל
7 הקשור לקבילות והלכת יששכרוב וההתפתחויות שלה שנעשו לאחר מכן.
8 אני סבור שבנסיבות הללו לא היה מקום בכלל לקבל את אותה קלטת ואם כן, היה מקום להפחית
9 במשקלה בצורה משמעותית ובית משפט קמא כלל לא התייחס לכך.
10 אני טענתי בפני בית משפט קמא שהראיה לכשעצמה אינה קבילה ובית משפט קמא קיבל את הראיה,
11 אבל במסגרת הערעור אני עדיין חוזר וטוען שהראיה לא היתה אמורה להיות קבילה ואני מצפה מבית
12 משפט קמא להסביר מדוע הוא מקבל את הראיה ולנמק. במכלול היתה לזה השפעה מכריעה וכשלא
13 מזכירים לדוגמה את עדת התביעה, אני כסגור מתקשה לקבל זאת. יש פה תוצאה מאוד קשה. מדובר
14 במערער שחבר עליה עולמו. מדובר באדם נורמטיבי לחלוטין שעבד שנים כאיש חוק.
15 לשאלת בית המשפט מה זה 8/8 שהוגש לבית משפט קמא, אני משיב שהיה מגע רק שהמגע היה כדין.
16 יש להם סמכות להשתמש בכח גם במסגרת עיכוב, נה שאין לשוטר, אלא שהתנאי הוא שאותו שימוש
17 בכח לא יגרום לחבלה.
18 בעבירות מסוימות שבגין נמנית גם עבירת אלימות כלפי רכוש, ונדליוס, כפי שהיה פה חשד ועל כך
19 אין מחלוקת שהמערער והשוטרת הגיעו לאירוע של ונדליוס, יש סמכות לפקח לבצע עיכוב תוך שימוש
20 בכח בתנאי שהשימוש בכח לא גורם לחבלה ולכן טענתי בתחילת הערעור, שבנסיבות הללו אם החבלות
21 בעצם לא היו מוכחות לכאורה, אין לנו פה עבירה. טוען המערער. והוא טען זאת גם בזמן אמת וזה
22 נתמך על-ידי גרסת השוטרת ודו"ח הפעולה, שהוא הגיע למקום, ראה נערים שהחזיקו משהו ביד,
23 קיללו, ביצעו אחריהם מרדף, המערער תפס את המתלונן ופה יש מחלוקת מה הוא עשה ומה הוא לא
24 עשה. אם לא היו חבלות היינו נמצאים פה בלבד אחר לגמרי. אנחנו טוענים שהשימוש עצמו היה
25 תפיסה בלבד.
26
27 עו"ד יבין: אני מפנה ל-4/א' שזה התמלול של אותה קלטת.
28 לגבי הקלטת, הפקח יזם את השיחה. הוא שאל: "אפשר לדבר איתך", הוא ידע שמדובר בשוטר. הוא
29 איש חוק בעצמו. הוא מודע לזכויותיו. זו אמרת חוץ של נאט"ס.
30 העדים כולם העידו בבית משפט ובית משפט האמין להם שראו חבלות והוגשו תלונות, הכוונה לאמא,
31 לקטין הנוסף שאומר שכשהוא עלה לניידת הוא ראה חבלות. גם האם בתחילת ההקלטה אומרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

07 דצמבר 2015

ע"פ 15-09-8114 מ' מזינות ישראל

- 1 לבוחבוט: "הוא קיבל פיצוץ לפנים חבל על הזמן, הוא קיבל נגיחה, אני כולי רועדת. תראה, הוא קיבל
2 מכה חזקה..." אני מוכנה לקבל שלא מדובר בחבלות, שריטות וכתמים אדומים.
3
4 עו"ד יבין: אני מקבלת את המלצת בית המשפט שהמעורר יורשע על-פי סעיף 379 ללא חבלה.
5 לא נסכים לביטול עבודות השירות.
6
7 עו"ד אלון: אנו מקבלים את המלצת בית המשפט שהמעורר יורשע על-פי סעיף 379.
8 אני סבור שבמקרה כזה של עבירה שבה לאותו מתלונן היה יותר מאשר יד ורגל באותו מעשה כמי
9 שמקלל שוטרת ופקח, נמלט מהם וכאשר אחד הקטיונים גם אחז בידו בקבוק אלכוהול ואין מחלוקת
10 שהמעורר הגיע במסגרת תפקידו לבצע תפקיד, אין מחלוקת שהשימוש בכח היה נקודתי והמעורר
11 הביע חרטה כנה ומיידית. לכך מצטרפת העובדה שהמעורר פוטר ממקום עבודתו, מאז האירוע
12 המעורר ללא פרנסה ונמצא בחובות מאותם פיטורים וזה יקשה עליו למצוא עבודה.
13 המדובר במעורר שהוא חייל בודד, משרת מעל לחודש כל שנה מילואים קרביים. אני סבור שהמדובר
14 במעורר שהוא מלח הארץ ואם היינו מגיעים מלכתחילה לעבירת תקיפה, היינו יכולים לדבר אולי על
15 תסקיר, מה שלא נעשה ואין לי ספק שהתסקיר היה חיובי בעינינו. אני סבור שמאסר על תנאי ועצם
16 הותרת ההרשעה זה עונש כבד דיו ואני מבקש מכבודכם להסתפק בכך.
17
18 עו"ד יבין: דווקא כאשר אנתנו מקנים למאן דהוא סמכויות, צריך להטיל עליו גם חובות בצד אותן
19 סמכויות שינהג משנה זהירות עם האזרח ובמיוחד כאשר מדובר בקטין.
20 במקרה זה מדובר בקטין בין 14. נטייתו של המעורר היתה לומר שנוכח שהוא בן 14 אבל הוא נראה
21 יותר גדול. מדובר באירוע מתגלגל, המעורר רדף אחרי הקטין, הוא היה ממוקד בלתפוס אותו, הוא
22 תפס אותו ועשה מה שעשה ולאחר שהקטין היה ליד הניידת הוא בעט בו שוב בעקבו וגרם להפלתו של
23 הקטין.
24 מדובר בילד בן 14, אומנם ילד שהתנהג לא יפה וקילל, אבל מצופה מבעל הסמכות להתאפק ולכן אנו
25 סבורים שעונש מאסר על תנאי איננו משקף את חומרת נסיבות הביצוע, אנו סבורים שיש להקל
26 הקלה של ממש עם המעורר, אולי חצי מהעונש, אבל פטור בלא כלום זה לא המקרה.
27
28 עו"ד אלון: אני לא סבור שהרשעה היא פטור בלא כלום וחברתי התעלמה מהעובדה שמי שרדף אחרי
29 אותו קטין חיתה שוטרת שהיא עדת התביעה והמעורר היה איתה. לבוא ולהטיל את זה על כתפו של
30 המעורר אין זה נכון.
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
 ע"פ 8114-09-15 מדינת ישראל
 07 דצמבר 2015

1

2

3

4

פסק דין

5

6

המערער הורשע בבית משפט קמא לאחר שמייעת ראיות בעבירה של תקיפת קטין או חסר ישע, עבירה
 על סעיף 368ב(א) רישא לחוק העונשין.

7

8

בית משפט קמא (כב' השופט ד' בארי) הטיל על המערער את העונשים הבאים:
 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות;

9

10

6 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט לא פירט על איזו עבירות יחול התנאי ומה תקופת התמשכותו
 של התנאי;

11

12

כמו כן הוטל על המערער קנס בסך 400 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו;

13

המערער גם חויב לפצות את הקטין בסך 1,000 ₪ עד לתאריך שנקב בגור הדין.

14

15

על הכרעת הדין וגור הדין גם יחד הוגש הערעור בפנינו.

16

17

לאחר שמייעת הטיעונים בפנינו המלצנו בפני שני הצדדים לחסכים כי המערער יורשע בעבירת תקיפת
 סתם, עבירה על סעיף 379 לחוק העונשין במקום סעיף 368ב(א) שבו הורשע מלכתחילה בבית משפט
 קמא. המלצתנו היתה מנומקת ונשענה על הראיות שהיו בפני בית משפט קמא. הצדדים קיבלו את
 ההמלצה שעל כן איננו רואים להרחיב בנושא זה.

18

19

20

אנו מבטלים את ההרשעה בסעיף 368ב(א) רישא ומרשיעים את המערער בעבירה על סעיף 379 לחוק
 העונשין.

21

22

23

באשר לענישה, עתירתו של הסנגור לבטל את המאסר בעבודות שירות ולהסתייג ברכיבי הענישה
 הנוספים שהוטלו על-ידי בית משפט קמא. הסנגור מפנה את תשומת לבו לכך שהמערער פוטר
 מעבודתו בשל ההרשעה, ההרשעה עצמה יש בה נזק ממשי לגביו. עוד הפנה אותנו הסנגור לנסיבות
 ביצוע העבירה כעולה מכתב האישום ומהראיות שנשמעו כאמור בבית משפט קמא.

24

25

26

27

28

התביעה סבורה כי גם אם יש מקום להתערב במידה מסוימת בתקופת המאסר שתרוצה בדרך של
 עבודות שירות, אין מקום לביטולה כליל גם לאחר שינוי הוראת החיקוק שמדובר בה.
 התביעה מפנה לכך שמדובר בתקיפת קטין בן 14. האירוע הוא אירוע "מתגלגל" כהגדרתה של
 התובעת. המערער רדף אחר הקטין. הסמכויות שהיו בידיו מחייבות שימוש מוקפד וזהיר מצידו
 באותן סמכויות. לא היה מקום לתקיפת המתלונן גם אם לא נגרמה חבלה.

29

30

31

32

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
 ע"פ 15-09-8114 מ' מדינת ישראל
 07 דצמבר 2015

- 1
- 2 שקלנו את טיעוני הצדדים ונראה לנו כי יש מקום במקרה זה לבטל את עבודות השירות ולהסתפק
- 3 ברכיבי הענישה הנוספים. אלה נימוקינו:
- 4 א. האירוע שמדובר בו תחילתו בהתנהגותם של הקטין וחברו. הקטין וחברו הקימו רעש שעל כן
- 5 מלכתחילה הוזעק הפיקוח העירוני והמערער ביחד עם שוטרת הגיעו למקום. ניתן היה לצפות
- 6 שעצם הגעתם של אנשי החוק למקום תשים סוף להתנהגותם של הקטינים. בפועל מה שקרה
- 7 הוא שהמתלונן וחברו הטיחו מילת גנאי וולגרית וקשה כלפי המערער וחשוטרת, ומכאן הפתח
- 8 לאירוע כולו.
- 9
- 10 ב. אנו ערים כמובן לכך שמדובר במתלונן קטין בן 14, עדיין להתנהלותו יש השלכה לענין
- 11 הענישה.
- 12
- 13 ג. להתנהלותו של הקטין אנו מצרפים גם התפתחות נוספת, שבדיעבד אין מחלוקת שלא היה
- 14 לה מקום וזאת בלשון המעטה. המערער תושאל במקום על-ידי שוטר שהוא דודו של המתלונן,
- 15 בדיעבד הוגש נגד אותו שוטר הליך משמעתי ויש בכך כדי לבסס את המסקנה שלא היה מקום
- 16 לאותו תשאול וזכויותיו של המערער נפגעו כתוצאה ממנו. לא קיבלנו טיעון זה כרכיב לענין
- 17 שאלת החרשעה, נראה לנו עם זאת שיש לכך משקל לענין הענישה.
- 18
- 19 ד. אנו נותנים משקל לעצם העובדה שהמערער הורשע מלכתחילה בעבירת תקיפת קטין והוראת
- 20 החוק שבה הורשע שונתה. שינוי סעיף העבירה איננו רק סמנטיקה, יש מאחוריו משמעות
- 21 ממשית.
- 22
- 23 ה. אנו נותנים משקל עוד לכך שהמערער פוטר מעבודתו. אין צורך להכביר מילים על המשמעות
- 24 של פיטורים ממקום העבודה. זהו נזק מוחשי וכבד ונראה לנו כי המערער בא על עונשו בעצם
- 25 קיומה של החרשעה בנסיבות אלה.
- 26
- 27 ו. אנו נותנים משקל נוסף לכל נסיבותיו האישיות של המערער כפי שבאו לידי ביטוי בטיעונים
- 28 שנשמעו בפני בית משפט קמא.
- 29
- 30 ז. בשורה התחתונה, נראה לנו כי האיזון במקרה זה יתבטא בכך שההרשעה כאמור תישאר
- 31 בעינה וכך רכיבי הענישה הנוספים, אולם המאסר בעבודות שירות יבוטל.
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
ע"פ 8114-09-15 מדינת ישראל 07 דצמבר 2015

1 ח. כיוון שבית משפט קמא לא ציין זאת, אנו קובעים כי המאסר על תנאי בן ששת החודשים
2 בתיק זה יהא לתקופה של 3 שנים ניום מתן גזר הדין בבית משפט קמא והוא יחול על כל
3 עבירה שיש בה יסוד של אלימות, לרבות אלימות מילולית.
4
5
6 ניתן והודע היום כ"ה כסלו תשע"ו, 07/12/2015 במעמד הנוכחים.

7
8
9

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג'י קרא, ס"ג

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

10
11
12
13

הוקלד על ידי סימונה אלפסי